

**ACTA MOLDAVIAE MERIDIONALIS
VASLUI
XXI, 1999**

**REGIMENTUL 7 RACOVA NR. 25 GENERAL
"CONSTANTIN PREZAN"**

Constantin CHIPER

Regimentul de Dorobanți nr. 25 a luat ființă la data de 5 aprilie 1880, în conformitate cu Înaltul Decret 1163 sub denumirea de Regimentul de Dorobanți nr. 25¹

La început a avut următoarea organizare:²

Statul major Vaslui;

Batalionul 1 la Vaslui, cu companiile 1 și 2 la Vaslui; companiile 3 și 4 la Codăești;

Batalionul 2 la Vaslui, cu companiile 5 și 6 la Negrești; companiile 7 și 8 la Pungești.

În baza învățămintelor desprinse din participarea armatei române la războiul de independență, și a nevoilor de apărare a țării, conform Înaltului Decret nr. 930 din 21 martie 1889³, Regimentul de Dorobanți nr. 25 s-a contopit cu Regimentul nr. 7 Linie, luând denumirea de Regimentul 7 Racova nr. 25, cu următoarea organizare: - Batalionul 1 Vaslui, cu companiile 1,2 Vaslui și companiile 3,4 la Codăești; - Batalionul 2 Huși, cu companiile 5 și 8 la Huși, compania 6 la Răducăneni și compania 7 la Drânceni.

Efectivele regimentului s-au pregătit pentru îndeplinirea misiunilor prin instrucția zilnică, marșuri și aplicații de luptă în garnizoanele Vaslui și Huși, precum și în zonele viitoarelor acțiuni de luptă preconizate de guvernul României, în vederea întregirii țării.

Referindu-se la semnificația mobilizării armatei la 20 iunie /30 iulie 1913, marele istoric Gh.I. Brătianu, sublinia peste ani, că sensul adânc al mobilizării din 1913 "nu se lămurește pentru cei câțiva kilometri pătrați ai Cadrilaterului, ci mai ales prin faptul că era, după atâta trecere de vreme, prima manifestare a forței armate românești care, după cum trecuse Dunărea, putea într-o zi să treacă și Carpații".

În al doilea război balcanic, Regimentul 7 Racova nr. 25 Vaslui a făcut parte din Brigada 13 Infanterie/Corpul 4 Armată, acționând în sectorul Corabia și apoi în Bulgaria spre Ghigen, Lukovit, Etropole și Plovdiv.

Perioada de neutralitate a României – august 1914 – august 1916 a constituit pentru Regimentul 7 Racova nr. 25 un motiv temeinic de instruire intensivă prin recrutarea la termen a contingentelor 1914, 1915 și 1916, precum și chemarea

rezerviștilor din contingentele 1908, 1909, 1910, 1911, 1912.

În această perioadă nuclee ale regimentului 7 Racova nr. 25 au participat la funeraliile regelui Carol I (decedat la 27.09.1914) și a reginei Elisabeta (decedată la data de 18.02.1916), la comandă fiind locotenentul –colonelul Vasile Piperescu, ajutat de maiorul Nicolae Fărcășanu.

Activitatea de instruire a efectivelor regimentului s-a desfășurat în garnizoanele Vaslui (B1 și 2) și Huși (B.3), iar de la 29 august 1915 la Târgu Ocna⁴

Prin Ordinul nr. 2858 din 28 august 1915 al Corpului 4 Armată, s-a constituit Centrul de Rezistență "Mănăstirea Cașin" sub comanda locotenent-colonelului Gh. Ionescu, la care Regimentul 7 Racova 25 a participat cu efectivele batalionului nr. 2, în colaborare cu Bateria 1a din regimentul 17 Artilerie și Centrul de Rezistență Herăstrău comandat de locotenent-colonelul Vasile Piperescu, din care făceau parte: Batalioanele 1 și 3 și compania de mitraliere din R.25 Racova nr. 25, în cooperare cu Divizionul nr. 2 din Regimentul 12 Artilerie. Ambele centre făceau parte din Grupul Oituz, subordonat Brigăzii 15 Infanterie, comandată de colonelul Gh. Boureanu, cu reședința în Grozești⁵.

Grupul Oituz împreună cu Grupul Slănic au făcut parte din Detașamentul Troțuș, cu reședința la Târgu Ocna, comandat de generalul Ioan Rașcu⁶.

În lunile septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie 1915, și ianuarie, februarie 1916, efectivele regimentului (3200 oameni) au realizat în paralel cu instrucția necesară, lucrările de fortificații (bordee, șanțuri de comunicații, adăposturi, rețele de sârmă ghimpată pe dealurile Arșița, Herăstrău, Ungureanu, Ploștina, Albert, Runcului, Matușca, Saroșu⁷ În luna decembrie 1915 în rândurile oștirii a bântuit febra tifoidă.

Perioada martie 1916 – august 1916 a constituit pentru efectivele regimentului un bun prilej de aprofundare a instruirii prin marșuri și aplicații în zona în care se vor acoperi de glorie în momentul declanșării acțiunilor de luptă.

În această perioadă de pregătire și instruire, efectivele regimentului au fost inspectate de generali: Constantin Prezan – comandantul Armatei de Nord, Nicolae Petala – comandantul Brigăzii 15 Infanterie, Ioan Pătrașcu – comandantul Diviziei 8 Infanterie, Constantin Coandă - comandatul Corpului 4 Armată⁸.

Conform Ordinului nr. 2786 din august 1916, în ziua de 14 august, la orele 24.00, s-a declarat mobilizarea generală a armatei române:⁹

OSTAȘI,

V-am chemat ca să purtați steagurile noastre peste hotare, unde frații noștri vă așteaptă cu nerăbdare și cu inima plină de nădejde.

Umbrele marilor voievozi Ștefan cel Mare și Mihai Viteazu ale căror rămășițe zac în pământurile ce veți desrobi, vă îndeamnă la biruință, ca vrednici urmași ai ostașilor care au învins la Războieni, la Călugăreni și la Plevna, Rahova, Vidin.

Veți lupta alături de marile națiuni cu care ne-am unit; o luptă aprigă vă așteaptă. Cu bărbăție și credință să-i îndrumăm să învingă greutățile și cu ajutorul lui Dumnezeu izbânda va fi a noastră. Arătați-vă deci demni de gloria străbună! De-a lungul veacurilor un neam întreg vă va binecuvânta și vă va slăvi!

Ferdinand

Ordinul Majestății sale, Regele Ferdinand i-au urmat ordinele comandanților Diviziei 8 Infanterie și Brigăzii 15 Infanterie cărora li se subordona R.7 R. Nr. 25; Grupul Oituz a trecut la atac prin surprindere la ora 21.00, în ziua se 14 august 1916, acționând pe treicoloane, R. 7. R nr. 25 făcând parte din coloanele de centru și din dreapta; până în zorii zilei de 15 august, R.7 Racova nr. 25 a dat lupte grele la

Poaiana Sărată și Oituz, reușind să captureze 300 oameni și armanentul lor.

La data de 17 august 1916 efectivele regimentului acționând cu curaj și bărbăție au ajuns la Brețcu și Mihăileni. În ziua de 25 august, Brigada 15 Infanterie din care făcea parte și R.7 Racova nr. 25 a atacat Miercurea Ciuc, a forțat Oltul, atacând inamicul frontal și prin învăliure.

La data de 29 august, ostașii regimentului se află pe aliniamentul Miercurea Ciuc – Mihaly (Bivnac).

În luna septembrie, efectivele regimentului au desfășurat lupte grele pe direcția: Pojan – Băile Tușnad- Sânmartin – Sâncrăieni – Odorhei- Băile Homorod – Sovata.

Din acest dispozitiv de luptă regimentul s-a deplasat la Bicaz (29 septembrie 1916), iar de la 30 septembrie 1916 la Piatra Neamț; la data de 20 octombrie a început deplasarea de la Piatra Neamț la Târgu Ocna, pe calea ferată și a ocupat dispozitiv de luptă, începând de la 30 octombrie, pe Dealul Ploștina – Muncel – Stâncica – Herăstrău – Matiușca.

La data de 30 octombrie 1916, Regimentul a intrat în subordinea Diviziei 15 Infanterie (cdt gl. Eremia Grigorescu).

Până la sfârșitul lunii noiembrie, efectivele regimentului au luptat cu dârzenie și eroism pe Plaiul Pălămida – Plaiul Măgurica – Plaiul Runcului – Coma Manoilă.

În ziua de 30 noiembrie 1916 la comanda regimentului a fost numit colonelul Linde Eugen, zi în care se încheie armistițiul între Puterile Centrale și Rusia, la care a consimțit și România.

Dispozitivul de luptă al regimentului s-a modificat treptat, ostașii regimentului situându-se în luna decembrie 1916 pe aliniamentul : Bogdănești - Plaiul Măgurica – Plaiul Pălămida – Cașin la 30 decembrie 1916, efectivele regimentului se găseau pe aliniamentul: Fețișoarele – Dealul Serbești – Varnița – Stânci Cașin.

Prin Înaltul Ordin de zi nr. 26 din 31 decembrie 1916, drapelul regimentului a fost decorat cu Ordinul Militar "Mihai Viteazu" clasa a 3-a pentru bravura deosebită în lupte, timp de trei luni, în luptele de la Oituz.¹⁰

Până la data de 16 martie 1917, regimentul a fost păstrat pe linia frontului; de la această dată, R.7 Racova nr. 25 a fost dislocat pentru refacere la Păltinată și apoi la Răcăciuni.

La data de 23 aprilie 1917, regimentul a fost readus pe front în sectorul Fețișoara (vest Panciu).

În primăvara anului 1917 s-au pregătit condițiile pentru reînceperea ofensivei armatei române prin declanșarea operațiunilor militare de la Mă răș ti, Mă răș ești și Oituz.

Cu ordinul nr. 3070 din 26 iunie 1917 al comandantului D.8 Infanterie, în subordinea căreia revenise R.7 Racova nr. 25 s-a trecut la pregătire minuțioasă pentru reluarea luptelor; în sectorul Armatei a 2-a, din care făcea parte și regimentul vasluian, marea ofensivă a început la 9 iulie 1917.

Cele mai crâncene lupte le-au dat ostașii R.7 Racova nr. 25 în zilele de 12, 17 și 19 iulie 1917, pierzând 10 ofițeri și 170 ostași.

În lunile august, septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie 1917, efectivele regimentului au fost menținute pe front desfășurând lupte de apărare.

La data de 22 noiembrie 1917 Marele Cartier General al armatei ruse a cerut armistițiul.

Conform Ordinului comandantului Diviziei 8 Infanterie, Gh. Pătrașcu, la sfârșitul lunii decembrie 1917 R.7 Racova nr. 25 a fost dislocat la Piatra Neamț, iar de la 1 februarie 1918 a fost trimis pe aliniamentul de apărare al frontului din

Moldova, zona Oituz.

Cu Ordinul 6141 al Diviziei 8 Infanterie, din 9 martie 1918, R.7 Racova nr. 25 a fost trimis în Basarabia, zona Vasilika – Bumbăta – Sipoteny, cu trenul, pe itinerariul: Valea Seacă – Bacău – Pașcani – Iași – Ungheni – Vasilika.¹¹

Creindu-se condiții optime pentru reluarea ofensivei împotriva Puterilor Centrale, Regimentul 7 Racova nr. 25 comandat de colonelul Nicolae Fărcășanu, în luna octombrie 1918 a menținut sub arme contingentele 1912 – 1915; la datele de 6 și 8 noiembrie 1918 s-a deplasat în Bucovina, cu batalioanele 1, 2 și 3, la dispoziția Diviziei 8 Infanterie.¹²

De la data de 10 decembrie 1918 efectivele regimentului au efectuat paza liniei de demarcație – armistițiu în județele Văscăuți – Vișnița – Cotman.

Sub comanda col. Gh. Diamandi, în lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie 1919 a asigurat ordinea în județele stabilite și a strâns armamentul de la populația civilă.

Conform Ordinului 21 din 23 mai 1918 al Comandamentului Român, regimentul împreună cu celelalte unități militare românești a participat la de jucarea planului bolșevicilor din Ucraina și Ungaria care doreau să facă joncțiunea cu Pocuția.¹³

La data de 26 mai 1919, regimentul a participat la ocuparea Colomeei.

În ziua de 20 august 1919, R7 Racova nr. 25 a predat Pocuția trupelor poloneze (Pocuția Orientală până la granița cu Bucovina).¹⁴

După îndeplinirea misiunii regimentul s-a deplasat la Cemăuți (28.08.1919).¹⁵

În luna noiembrie 1919, regimentul a dejucat revolta ostașilor R.113 Bucovina.

În lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie 1920 efectivele regimentului au participat la instrucție, menținerea ordinei în oraș și lucrări agricole în localitățile rurale din jur.

La data de 17 mai 1920, efectivele regimentului au asigurat primirea, cu mare fast, la Cernăuți a familiei regale.

În lunile iunie, iulie, regimentul s-a instruit în localitatea Cotman.

În ziua de 7 august 1920 regimentul a înăbușit revolta bolșevicilor din Cuciurul Mic, împiedicând trupele ucrainiene să pătrundă în Bucovina.¹⁶

Conform Ordinului de operații nr. 40 din 11 octombrie 1920, regimentul s-a deplasat la Hotin cu B.1 și B.2 și la Noua Suliță cu B.3.¹⁷

În luna noiembrie 1920, efectivele regimentului au respins mai multe atacuri ale trupelor ucrainiene.¹⁸

Lunile ianuarie, februarie, martie 1921: efectivele regimentului au acoperit granița de Est; Briceni – Romancăuți – Secuieni – Voloscova – Korman.

La data de 1 aprilie 1921 armata a trecut pe picior de pace; regimentul a fost deplasat, cu partea activă, în cazarma de la Vaslui, în luna august 1922.

Participarea R.7 Racova nr. 25 la războiul de întregire a neamului românesc s-a soldat cu pierderea a 5550 ostași – morți și dispăruți; întregul efectiv a dovedit prin faptele de vitejie săvârșite pe câmpiile de bătălie că nu au avut nimic în comun cu faptele de trădare ale fostului comandant de regiment, din perioada decembrie 1916 – februarie 1917 – locotenent colonel Constantin Creiniceanu.

În semn de recunoștință pentru faptele de eroism săvârșite de ostașii regimentului vasluian, precum și nu în cele din urmă pentru cinstirea memoriei marelui Prezan Constantin care-și odihnește somnul de veci la Schinetea, județul Vaslui, în anul 1935 s-a adăugat în titulatura sa numele bravului general.

NOTE

- ¹ Monitorul Oastei nr. 10 din 15 aprilie 1880, fila 257.
- ² Monitorul Oastei Supliment nr. 7 din 1880, fila 31.
- ³ Monitorul Oastei nr. 28 din 13.07.1891, fila 914.
- ⁴ Gh. I. Brătianu, Originile și formarea unității românești, București, 1942, p. 102.
- ⁵ Arhiva M.Ap.N. – registrul Istoric nr. 789 al R.7. RACOVA nr. 25.
- ⁶ Idem.
- ⁷ Idem.
- ⁸ Idem.
- ⁹ Idem.
- ¹⁰ Idem, fila 41.
- ¹¹ Arhivele M.Ap.N. Fondul 4316, Curent 29, p. 534-535;548.
- ¹² Arhivele M.Ap.N. Jurnalul de Operații 805 al R.7 RACOVA 25, fila 1.
- ¹³ Idem, fila 4.
- ¹⁴ Idem, fila 8.
- ¹⁵ Idem, fila 9. .
- ¹⁶ Idem, fila 14.
- ¹⁷ Idem.
- ¹⁸ Idem, fila 15.